Linh thoại

VÕ VĂN LUYẾN

Linh thoại

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN - 2025

xuân thơm ngát

Trời đất thả hương vào xuân
Nghe trong ngọn gió thanh tân ướm mùa
Bồng bềnh lộc nõn mây thưa
Trong veo mắt biếc ngày vừa lên ngôi

Em xa nỗi nhớ đâm chồi
Hoàng mai đằm thắm ô môi dịu dàng
Dặm tình mơ với thênh thang
Sương gieo đầu núi ngỡ ngàng cuối sông

Hoa bay gối sợi tơ lòng
Dấu yêu từ độ ta mong mỏi người
Lược cài lên đỉnh chơi vơi
Con chim về hát giữa trời tự do

Thư xuân tươi rói không ngờ
Trái tim đập cánh câu thơ dậy thì
Vai ngày tựa lá từ bi
Môi ngoan ấp úng điều gì hỡi em

Mắc chi cúi nhặt phiêu huyền
Rũ buồn ta đón bình yên vào nhà
Cội lòng nghiêng phía thiết tha
Trăm năm về đậu tâm hoa ngát tình

8/12/2024

bức tượng vô hình

xưa là chiến binh
cũng ngạo nghễ hát tráng ca
ước hẹn phấp phới
chưa kịp từ ly
người ngã xuống

người chưa từng chiến bại
trái tim làm loa vang
miền tang trắng chấp chới bướm trắng
hòa điệu blues
vừa xa xôi vừa gần gũi

em tôi lên đồi hái sim
những trái sim chan chứa kỷ niệm
đớn đau và ngọt ngào
hai cái chết
ngừng tiếng hát đã lối về nước mắt
lửa hạ bồn chồn

bấy nhiêu năm ngọn tóc pha sương
bấy nhiêu mịt mù vàng rơi nghẽn mắt
những trang giấy gói nỗi hờn chôn chặt
máu xanh đường rừng
bão trần gian quăng quật
ném nụ cười vào mưa
thắng tích loang rêu vết nhớ
người tạc tượng vô hình.

24/12/2024

rêu

náu mình nơi hoang vắng mà xanh
núi non vách dựng
mây ngũ sắc sà xuống
một trời bình yên

chẳng thèm nghĩ chi sang hèn
cứ là mình không thể khác
không tính thiệt hơn không so mất được
đời chênh vênh lọ phải cầu an

thế giới của rêu trùng trùng lớp lớp
keo sơn như trường thành
mát lành như lụa gấm
sâu kín và vô thanh

rêu dát màu phố cổ
rêu tô điểm đền đài
hồn rêu phập phồng hơi thở
dáng rêu in bóng sông hoài

7/5/2025

viết vội bên tượng đá

không ai tính đếm thời gian mỗi ngày
hãy thôi nói nhiều về khát vọng
gối mỏi chân chồn mắt mờ đồng bóng
còn tham gì lấm bụi hồng trần

danh phận rồi ra trả có về không
trời xanh suốt còn đất mục rã
thế giới ngoài kia quả thật kỳ lạ
ngỡ chưa từng mơ đến xưa sau

hai mặt tượng bên cười bên khóc
hỏi cớ làm sao đá dựng bên đường
tôi và đá nắng mưa lăn lóc
ai biết ai nặng gánh đau thương?!

14/8/2025

tầm xuân

Cũ thôi
Mới có được nào
Lụa là bén gót
Trời sao giăng mờ
Em đi từ dạo ngây thơ
Mắt xanh bỏ biếc
Lơ ngơ sóng chìm
Yến oanh nhả hạt yêu tin
Mọc lên nấm dại chuốc tình mà đau

Cũ thôi
Tuổi rụng nát nhàu
Người quên hò hẹn
Nhớ câu lỗi mùa
Trăm năm
Yêu vẫn chưa bưa
Ngẩn ngơ lá thắm
Day dưa son hồng
Đêm nghe ước hẹn bềnh bồng
Cũ càng xin tiễn qua sông
Ta về

01/01/2025

thời gian rơi hy vọng vẫn xanh màu

Tờ lịch rơi xuống mỗi ngày
khó bắt thời gian dừng lại
thời gian như chim sổ lồng
vỗ bay về miền xa ngái

Ta lạc giữa hoang vu ký ức
giấc thiên thanh ngợp gió sao trời
buổi tàn phai con tim rạo rực
chân chưa chồn gối chưa mỏi cuộc chơi

May nhờ câu thơ vẫy niềm vui đổ bến
cân bằng tình yêu hai phía lở bồi
may nhờ ngọt ngào đơm bông vụng dại
còn nức mùi hương tha thiết khôn nguôi

Tờ lịch cuối cùng không ai chào đón
mỗi ngày lên thêm dấu chân chim
ta nhắc ta chớ thôi hi vọng
dù ngoài kia đang tan rữa yêu tin

22/10/2024

ru đêm

đêm nào tôi cũng dỗ tôi
à ơ cái ngủ đây rồi nào ngoan
cây già đến cuộc suy tàn
kẻ già vẫn kiếp nhân gian lẽ thường

à ơ gió còn nhu cương
mưa còn biết nhẹ cuối đường tình yêu
bóng hồng giờ đã liêu xiêu
mong chi về cũ đá trêu nhắc mình

à ơ sương khói đất linh
mi cay mắt ướt u tình riêng mang
ai đem lam lũ dã tràng
cược vào dông bão dở dang phận người

à ơ ngủ đi tôi ơi
mắc chi ôm mộng rã rời thêm đau
ngủ đi trời đất nhiệm màu
xanh tươi lá sớm nuôi câu thơ tình

5/10/2024

bông cúc

nhìn lên bàn thờ bông cúc vàng day dứt
mẹ cha đã đi xa
ký ức quay về cồn cào lồng ngực

cúc vàng ơi có biết đêm đang bật khóc
chiếc gối mồ côi
cây cau mồ côi
con đường dấu chân cỏ bọc

cúc vàng ơi có thấy nguồn sáng dịu dàng
tròn khuyết định mệnh
chỉ sao trời lấp lánh
riêng hạt sương như giọt mắt âm thầm

cúc vàng ơi có nghe âm ba của sóng
"biển hồ lai láng"* nghìn năm
những câu thơ dựng dậy lóng ngóng
nỗi nhớ thế kia sao chịu yên nằm

19/6/2024

---

* *hát ru: "mẹ thương con biển hồ lai láng/..."*

thoáng chốc đồng hới

đồng hới bây giờ đã khác
phố xưa như má em hồng
nắng sớm dát vàng dát bạc
lấp loá con thuyền cuối sông

em hóa vào cây xoã tóc
nghiêng mùa thu xuống dịu dàng
tuổi nõn đơm hương trổ lộc
ngày xanh mở lối thênh thang

đồng hới ừ thì đồng hới
ngả nghiêng tôi suốt cuộc ngày
tay ngoan vẫy chào ngày mới
mơ vọng rót đầy cơn say

5/8/2025

nói với con giờ tạm biệt

chuyến bay đêm
ngược chiều vệt nhớ
ba ngồi đếm tuổi như đếm lá
lăn lóc trước thềm

nhớ xưa ba cũng chuyến tàu ra bắc
ông nội con không khỏi nặng lòng
không khỏi rơi nước mắt
tuổi già âu lo chưa dễ thong dong

mới hay đêm sâu hơn ba tưởng
sâu tận đáy sông thơ
con chữ vấp nguồn đá dựng
nhói đau tình cờ

chân trời hửng báo giấc mơ mỏng lại
trước gương soi đối bóng sầu miên
mặc sự thế mê man khôn dại
một mình ba làm khách lữ ru đêm

01/12/2024

tam giang còn đó xưa sau

này là con thuyền
gác mái nằm im trên bến
em chợ sớm chợ chiều
nồng mặn nước da của biển
riêng con mắt trong veo
như hai viên bi ve
chợt xanh chợt tím
chợt vấp cái nhìn lúng liếng
chênh chao nghiêng ngả câu thề

này là tam giang
hun hút người đi
mênh mang bóng ngày
đàn "vịt trời lông tía bay về"*
đậu trên nỗi nhớ
ôi cái đêm hợp cẩn nín thở
cho phút giây thần tiên cất cánh
bay trong giấc mơ huy hoàng

* *tên một truyện ngắn của nhà văn Hồng Nhu*

này là anh - em
chết giữa thương đau cái thời tao loạn
biển nước dạt dào
khát khao trôi lửa đạn
mù tăm nụ cười
biệt dấu trăng sao e thẹn
xa xôi à xa xôi ơi

này là...chấm hết cuộc chơi
thuyền xưa cập bến người rời trăm năm

24/6/2025

vọng non cao

nhỏ thật đấy mà thênh thang mơ ước
đêm tầm xuân giấu nụ biếc vào đâu
ràn rạt gió rối tung chiều gương lược
tình muộn màng nhờ ngọn cỏ vá khâu

khó ngủ quá nghiêng phía nào cũng núi
ta tù nhân từ thuở biết yêu người
những tin nhắn gửi đi rồi xóa vội
chưa kịp bay đã gãy cánh diều rơi

trăng vò võ cuối nguồn cơn hiu quạnh
ôm niềm đau rạn vỡ giữa chân mày
giã biệt nhé những ngày buồn giá lạnh
về đi em mộng cũ vẫn tầm tay

20/12/2024

xuân mới cho đàn ông cũ

không còn cánh én đậu trên bàn tay chuốt mượt
chiếc áo phai từ độ qua sông
xuân cứ trêu ngươi đóm mắt là lượt
khi hồn ta gầy guộc mùa đông

nhớ cửa rừng la bằng năm mười chín
giọt lệ giờ chắc hóa thạch mất rồi
trời xanh cao đồi nương lại biết tím
giấu nỗi gì mà mơ vọng xa xôi

chút ngẩn ngơ chóng quên sau trang sách
ngày thanh tân rỗng phía ngọt ngào
xuân dậy thì ta ngã màu lau lách
hoa cuối mùa còn biết thuở nào trao

đàn ông cũ ném hồn nhiên vào lửa
nhận tàn tro ký ức muộn phiền
xuân hối hả đêm ơi mở cửa
cho ngày sau nuối tuổi thần tiên

01/11/2024

bắn

mỗi bài thơ một viên đạn tôi bắn
giết nỗi buồn cứu lấy niềm vui
nhưng than ôi
nỗi buồn mới là gương mặt của tôi
sầu thương vạn kỷ

hóa ra
tôi bắn tôi
bắn nỗi niềm thơ dại
cuộc tình chết giữa cánh đồng hoang hoải
những mảnh bom lấp vùi trong đất
chưa chịu ngừng gây tội ác
chưa chịu yên nằm khi đã tan xác

tôi bắn tôi
bắn những giọt nước mắt lên tháng ngày thương tích
ngày cha tôi ra đi
ngày mẹ tôi rời cõi
ngày em tôi hồn nhiên bỏ tuổi
về miền mây trắng

tôi bắn tôi
bắn giấc mơ bay
phục sinh cuộc đời thơ khác
dù lầm lũi đi trên sa mạc
biết làm sao được
tôi biệt tôi xưa.

03/9/2021

ước

ước gì mình còn yêu nhau như từ ngàn xưa
như tóc còn xanh như môi còn thắm
như sông thật dài như biển sâu thẳm
như núi như non chất ngất cuộc tình

ước gì đời ta trăm năm không biết tuổi buồn
không biết ưu tư không từng hờn dỗi
không biết muộn màng không mang sầu tới
không biết ai ngoài một nỗi nhớ nhau

ước gì trở về ngày thơ bên mẹ bên cha làm đứa con ngoan
làm đám mây xanh che những nhọc nhằn
làm cơn gió quạt mồ hôi tháng hạ
làm hồn nhiên đường tới trường làng

ước gì giờ đây trỗi nhịp con tim mơ vui được thấy
được xôn xao trong mắt ngọc mày ngài
được cỏ hoa hương đưa lá vẫy
được cuồng phong nghiêng ngả đời trai

4/11/2024

đà nẵng như giấc mơ lạ

Những chiếc giày sô lăn lóc trên bãi vắng
con sóng thở dài
người như đàn kiến hoảng loạn
cơn địa chấn rung trời

Phố mới mọc lên như nấm sau mưa
người xa xôi trở về bâng khuâng ngỡ đi giữa hành tinh lạ
những cột khói đen tan vào quá khứ
nỗi reo mừng hạnh phúc xót xa

Ôi cái phút giây tủi hờn đoàn tụ
mẹ mong con nhặt phía tàn tro
vợ chờ chồng từ địa ngục Côn Đảo
một nắm xương biết đi đứng gầy gò

Đà Nẵng trong tôi ngày đầu ngừng tiếng súng
đến hôm nay không tin nổi mắt mình
đêm vàng lụa sánh bên nhau em kể
nhịp sóng cồn mà hiền dịu trái tim

19/4/2025

xin thưa em với quê nhà

Khoe chi má phấn môi son
Làm đau mấy phiến tâm hồn dở dang
Ác tâm khoác áo đạo tràng
Yêu ma núp bóng dung nhan ảo hình

Ơn trời lá thắm chân kinh
Một đêm thu hết trăm nghìn chúng sanh
Mắt la mày liếc yến oanh
Dễ quên độ thế đầu xanh tuổi vàng

Cầu chi cầu mãi bình an
Nguyện chi nguyện chết cả làng thành tiên
Mơ chi mơ đến cuồng điên
Tham chi đốt cả núi tiền u mê

Thôi xin về lại chân quê
Váng phèn bám gót đất lề thói xưa
Ao vua đổi lấy ruộng dưa
Mát lòng câu dạ lời thưa ngát tình

27/4/2025

yêu đến khi nào

Thì đổ thừa cho ma xui quỷ khiến
buổi nắng tàn gió trở dậy hương yêu
đời đổi thay bốn mùa reo chim yến
giấc mơ vui theo con sóng thủy triều

Câu thơ cũ nhưng hồn ta lại mới
từ dạo em tay dắt nhớ thương về
sức trăm năm có ngán gì diệu vợi
có ngán gì bến lú với sông mê

Này người ạ thương đau rồi cũng hết
mang thanh xuân đi cuối đất cùng trời
đến khi nào nguồn cơn nghe thấm mệt
lá cuối mùa thanh thản nhẹ nhàng rơi

21/01/2025

thơ dắt ta đi

Chiều vỡ ra giấc mê bám đuổi
lưới giăng bằng bất ổn cơn mưa
tiếng thở dài từ sau cánh cửa
gió cần lao thức dậy cuối mùa

Sầu xứ hồn lăn theo bông cỏ
dế reo rơi tõm giữa mênh mông
những tàn phai rực ngoài cửa sổ
mắt lơ mơ như thể lên đồng

Còn bao lâu khép ngày nông nổi
khi trăm năm mơ tới ngàn năm
em biết đấy trái tim báo lỗi
dù trong ta thơ vẫn đương rằm

7/01/2025

chuyện tình

khi đôi uyên ương vỗ cánh
thời gian nhanh tựa tên bay
câu thề thiêng như thần thánh
men tình nghiêng ngả cơn say

khi đôi uyên ương gãy cánh
tàn khuya một bóng hạc gầy
trăng sao cũng thôi lấp lánh
nỗi buồn lững thững chân mây

mới hay cơn đau tình ái
đời người muôn cớ đắng lòng
dễ gì thấu tỏ khôn dại
cuộc thế lại quá mênh mông

22/11/2024

đất mở yêu thương rộng dài

Đất như máu
thấm từ vạn cổ
thuở cha ông đánh giặc
cháu con vui sống mỗi ngày
hạnh phúc đến được cái cầm tay
phải đi qua gian lao không nghỉ
đi qua nước mắt thành sông
đi qua hồn thơ điệu nhạc
người lên núi
người ra khơi
rừng vàng biển bạc muôn đời
niềm kiêu hãnh con Hồng cháu Lạc

Đất trổ bông
hoa xuyến chi như bướm trắng
lấp hố hoang tàn
trăng sao nói lời bình an
đậu lên nụ cười lấp lánh
những ngọn gió hoang tưởng
tắt lịm bên sông
tóc chớm pha sương
thương nhớ một dòng
người khát hòa bình khuất núi
nhắc nhở đời sau
hãy yêu như đất đai rộng dài không tuổi

26/4/2025

dụ ngôn ngày mưa

những chiếc gai đâu đó mọc lên
mê cuồng và thách thức
ở nơi kẻ xưa bảo đầu thai nhầm bóng tối
bóng tối ẩn chứa bất trắc
ẩn chứa ngụy tạo
và lưỡi rắn mai phục sự trong trẻo không biết giấu mình

những khóm lục bình ôm lấy nhau
đơn điệu và tẻ nhạt
khi dòng sông bắt ngừng chảy
lũ cá nhớ nguồn
tiến thoái lưỡng nan
giữa bủa vây lớp lớp lưới giăng
thuyền chài gác mái
gió trăng thôi ru khúc giao mùa

những cơn mưa đưa tiễn
sụt sùi vạt áo
thương nhớ gửi vào đâu cũng chẳng yên lòng
hoài nghi biến hình mặt quỷ
nhan nhản câu thơ tầm gửi
thoi thóp reo mừng
ngậm ngải trốn chạy ra khỏi bóng đè
khai phóng một hiển linh

15/12/2024

đối thoại với trời xanh

Ý nghĩ có khi như đĩa bay
đến từ hành tinh khác
anh còn không rạch ròi cắt nghĩa được
em làm sao giải mã bí mật này

thơ xúc động sản sinh từ xúc động
nhưng cũng cần khai phóng những chân trời
ở đất nước lắm sinh ly tử biệt
thơ dễ dàng lót ổ nước mắt rơi

anh đi qua yếu lòng mà đứng dậy
những buồn vui cơm bữa mỗi ngày
máu chảy quanh hồn thợ cày thợ cấy
bước điềm nhiên dù lắm rủi may

khổ câu thơ chưa đọc đã hiểu
cứ chường ra ngáng những con đường
yêu đỏng đảnh yêu luôn hiền dịu
hà cớ chi thơ không giống người thương

9/01/2025

giấc mơ

giấc mơ của loài rắn
cắn đuôi nhau qua sông
dòng sông một bờ
thiên đường khói sương trước mặt

giấc mơ của loài chim
vươn cổ thật dài và hót
tụng ca cánh rừng mọc lên sự lạc loài
những chiếc lá màu huyết dụ

giấc mơ của loài ong
xa thật xa thế giới cạm bẫy
của thú hoang mang gương mặt nhân từ
vàng thau lẫn lộn

giấc mơ của loài thơ
nhặt con chữ và thanh tẩy
sự ăn bám của kim tiền
trả lại trái tim trinh bạch

ôi những giấc mơ hình mũi tên
ngổn ngang trận đồ bát quái
bên này bán khôn bên kia mua dại
chọn bên nào đây em?

29/11/2024

linh thoại

rớt xuống thung lũng mù
quờ quạng lối
thương con chữ ba chìm bảy nổi
xác không hồn

dọc giăng màn nghe xa xôi tiếng hú
ánh trăng loang mặt đất
rừng mênh mang câu hát
nhịp cồng khơi lửa khuya

buôn Đôn hồ Lắc dắt vào hoang dại
vào trời trong mây trắng
huyền ức từ trăm năm
vỗ mê những chú voi im lặng

rớt xuống hột đức tin
kinh khổ ru đêm
chập chờn ảo ảnh
phố núi đầm đìa tóc em.

9/8/2023

nghệ thuật mới

sự hôn phối phi truyền thống những con chữ dựng dậy
thách thức
cái cũ mòn
cái trơn tuột đơn điệu tẻ nhạt
cái suy yếu tỏa phát năng lượng

ý nghĩ nhảy cóc
như cơn bão bất ngờ ập tới
cũ mới va đập
như vũ điệu hip hop như động từ bất quy tắc

như dòng ý thức phân mảnh và đối nghịch
thực và ảo
như chuyển động brown
nổi loạn và kiếm tìm

như giấc mơ phục sinh liên tu bất tận
cải lão hoàn đồng
như sợi tóc
trôi trên bềnh bồng

16/9/2025

đùa các cô bán hàng ở chợ

Thích nấu ăn. Đương nhiên đi chợ
Cô hàng thịt hàng cá hàng rau
Quen mặt rồi. Dối anh chưa vợ
Mệ ngồi bên dỗ bán trầu cau

Em mắt xanh xem chừng rào đón
Nhìn tóc ta bạc đến mấy phần
(Ấy mà thích cha già con mọn
Xin đây cho chẳng thèm phân vân!)

Cả một góc cười như vỡ chợ
Chuyện áo cơm nhẹ bẫng phút giây
Đường nhân gian gặp chăng hay chớ
Biết đùa nhau vẫn cứ vui lây.

11/01/2025

nghịch lý

cây thì xanh lá lại vàng
xuân đương lộc phát thu tàn còn xa
trời làm mưa nắng chan hòa
tính cây nết đất biết qua ngọn ngành

lá rực đỏ gọi rừng xanh
rừng khoe áo mới yến oanh tìm về
đỏ như buổi ấy bờ đê
người trao người nhận câu thề …mà đau

nghịch lý trời đất nhiệm màu
ngược xuôi cho kẻ yêu nhau lạc bầy
“chao ôi cây nối liền cây
người sao chẳng biết cầm tay với người”*

đường vui gieo nước mắt rơi
nẻo buồn đơm lại nụ cười xót xa
ai xoay cho bóng nguyệt tà
câu thơ chìm nổi bước qua lời nguyền.

23/9/2024

---

* *thơ Hải Kỳ*

hẹn giữa giấc mơ

Mai em về. Anh có vui không?
Một lời hẹn bấy nhiêu năm để ngỏ
Mây vần vũ và triền sông cứ lở
Ngoài hiên mưa. Cái lạnh thấm trong hồn

Dễ gì tin đến… nửa chừng xuân
Ta trốn gặp giữa dòng náo loạn
Vận nước sôi vận người đáo hạn
Mẹ cha cho còn giữ từ tâm

Mai em về? Hỏi có thật không?
Răng như thử tình xưa nghĩa cũ
Mặc trăm năm hoa tàn liễu rủ
Những thiên thần nào biết thời gian

Ôi giấc mơ làm đêm tỉnh thức
Thơ quên buồn ngày sáo qua sông
Tưởng trái tim không còn rạo rực
Lại bùng lên ngọn lửa mùa đông

11/01/2025

trưa nghe gió nhắc mình

Trưa ở đây vắng tiếng ve kêu
Những cơn gió đuổi nhau không ngủ
Những nụ hoa tàn khi chưa kịp nở
Cơn khát dễ đâu giải ly chanh đường

Thành phố này nắng đun sôi nước
Trơ đáy sông ruộng nẻ chân chim
Da đồng đen nụ cười sơn cước
Đời áo cơm ba nổi bảy chìm

Riêng em cứ ngạt ngào lộng lẫy
Tuổi thanh xuân thách thức thời gian
Ngày rất lạ như chưa từng được thấy
Như chưa từng buồn đến... thở than.

01/7/2021

vẽ một mộng du

ngọn gió xám ngoét sau ly rượu mừng
áo mây pha màu ngọc lục bảo
cơn mưa chợt tím dưới mái tình xe lụa
một ta một cất bước ngỡ ngàng

chẳng có gì xa lạ hơn vụng dại tan thành sương khói
những yêu thương cúi thấp xuống tóc thề
đêm nghiêng vai gánh lo toan thao thức
xa thẳm thế kia biết đến bao giờ

bao giờ người đính lên vạt nhớ những tinh khôi lỡ dở
những mụ mị dập dìu dưới bóng trăng suông
những dư chấn lạc loài bên vực đau vô thanh sâu hút
những ngẫu biến đồ rê thăng giáng trôi trên mù khơi

thương cơn mê nằm dài nuối vàng son rực rỡ
bão oan hồn rú rít vỡ triền sông
ta nhặt niềm tin chất lên buồn vui nhọc nhằn hơi thở
em có về
xin đừng xóa chờ mong.

6/9/2022

ghi ở sân ga

Tàu đến tàu đi bao giờ vẫn thế
Chỉ đón đưa khó nói lúc dừng
Bên này hân hoan bên kia ngấn lệ
Bên nào đây? Thăm thẳm mắt người dưng

mơ

Ngày nhặt lá cánh rừng thu rụng xuống
Đêm hoàng hoa trở giấc vàng ròng
Đến cơn mơ cũng lừa ta sự thật
Hỏi làm sao mây nõn phía bềnh bồng!

6/12/2024

khe à khe ơi[*]

Rộng nhất là khe sanh
Cả ngàn người vùng vẫy
Địa danh rất nổi danh
Người Mỹ từng nghe thấy

Hẹp nhất là khe lược
Hẹp hơn cả kẻ tay
Nắm lại biết mất được
Mở ra lắm điều hay

Huyền ảo là khe gió
Tuyệt vời cây bời lời
Nghe một lần tới đó
Về thành kẻ ham chơi

[*] *Địa danh (ở Quảng Trị): Khe Mương, Khe Mưng, Khe Gió, Khe Mây, Khe Lược, Khe Sắn, Khe Gió…*

Rỉa ráy là khe mương
Đồn đi rồi đồn lại
Xem ra toàn đồn dại
Thiên nhiên đẹp khác thường

Lộc đến là khe mưng
Đãi vàng còn thua nhé
Phố phường chật cây thế
Không khóc mà mắt sưng!

Khốn khổ là khe sắn
Chừ lên phố ăn chơi
Nhớ ngày xưa mẹ dặn
Chớ đừng phụ[*] con ơi!

02/11/2024

[*] *Ca dao: "Được mùa chớ phụ ngô/sắn khoai/Đến khi thất bát lấy ai bạn cùng"*

hồn cỏ dại

đám cỏ không còn nằm yên sau bìa làng nữa
cơn bão đêm qua như một phép màu
chúng nhận ân sủng thay thế tàn rữa
nõn chạm ngày đau

giấc mơ nào có cần đến cứu chuộc
tẩy trắng âu lo
giới hạn nào bắt tay có thể thương lượng được
dựng mái cơ đồ

mặc ngoài kia lũ nguồn và gió rít
lòng đúc thép gang
những buồn vui đồng hành trôi hết
cuối đường hầm có bừng nở thênh thang?

đám cỏ không còn nằm yên sau bìa làng nữa
chúng huyền hoặc xanh
nhễ nhại xanh
cái nhìn với xa xôi sầu xứ

27/8/2025

huyễn tượng

bóng tối đông chật nghẹt thở
mỗi đêm về
bàn chân lạo xạo dẫm lên cô độc
ném lời tự thú ra ngoài kia

bám đuổi nỗi trầm ưu thứ phát
giấc tình vô vọng
vết lăn trầm sa mạc
nung lạnh bầu trời câm nín
tang thương khoác lên mây trắng
gió âm âm nhắc một cũ càng

bóng tối vẫy phía xa thẳm
nhấp nhô rừng cây cụt đầu
trang sách bốc mùi và con chữ chạy trốn
tin buồn va vào tiếng chuông

30/12/2024

nghe mục rã bừng lên hy vọng

chân ra khỏi vòng xoáy cám dỗ
nhìn nhân gian ngụp lặn sông mê
nhìn lũ chim ríu rít dựng tổ
làm sao ta nhẹ gót quay về?

cỏ thanh xuân bày ra hơ hớ
dỗ buổi chiều quên cả tàn phai
nghe rộn rã từ trong hơi thở
dõi tìm chi gương lược trâm cài

cơn mưa nhốt trái tim ấm nóng
tình lơ mơ hóa bướm hao gầy
nghe mục rã bừng lên hi vọng
đời cỗi cằn chờ một vòng tay

31/10/2024

huế trong tôi như một thiên thần

Huế như những sợi tơ vàng óng mượt trên tay em ngày
mười sáu
ta rêu phong từ độ giao mùa
con trăng tím cuối trời cất giấu
kỷ niệm vùi sâu trong trái me chua

kể dạo đó không thèm lớn thêm lên chi nữa
nguyệt biều xanh huyền thoại hát vu vơ
nỗi nhớ đi về mòn khuya bậu cửa
thơ làm mây trắng nõn phía ngu ngơ

Huế như con thoi trên khung cửi rộng
một đời ta dệt mãi chẳng nên hình
nhân gian đầy có mấy ai lương đống*
vỗ yên lòng thôi hãy lặng im

ngoài trăm năm chén vàng chén ngọc
Huế khói sương như có như không
núi tự tình đón đưa mời mọc
như trái tim lót ổ giữa ngàn thông

01/6/2025

---

* *rường và cột, chỉ người tài năng làm chỗ dựa cho nước nhà (tự điển)*

tri ân

lạ lùng tôi tri ân tôi
tri ân hai phía lở bồi dòng sông
tri ân bên đục bên trong
bên dạ hăm hở bên lòng buồn đau

bút chì dựng giữa cao sâu
trời xanh vẽ xoá vẫn màu trời xanh
thương cho ngọn gió đành hanh
nghìn năm chẳng đủ gieo lành nhân gian

tri ân thần thánh phước ban
mà người ăn ở dã man với người
thôi ta tri ân nụ cười
vu vơ như thể nói lời vu vơ

16/11/2024

trần gian lắm nỗi

Buồn cứ buồn đi. Cái thương đau cái rạn vỡ cái thòng lọng cái hồi kết không có gì lạ.
Đêm qua tôi nghe nước mắt suối chảy rừng đội khăn tang chim tìm cố xứ.

Yêu cứ yêu đi. Già theo kiểu già trẻ theo lối trẻ ngọt đắng đem chia chua cay trút bỏ. Đêm qua tôi thấy thanh xuân theo gió vân vi đầu xanh đầu bạc.

Thơ cứ thơ đi. Sợ gì mấy lang băm mấy e hèm mấy tâm thần phân liệt. Nước vẫn chảy sông vẫn trôi mặc bèo bọt xa xôi ngập biền ngập bãi. Đêm qua tôi mơ em về gõ cửa đòi tình đòi nợ vạn cớ tiêu sầu.

Vui cứ vui đi. Chúa có chết vua có băng hà quạ tha hồn cốt thề thề thốt thốt rường cột liêu xiêu. Đêm qua tôi say đoạ đày trần thế không thể có thể cùng về số không.

Giáp tết Ất Tỵ, 28/01/2025

hedy lamarr

người đàn bà đẹp không tuổi
thách thức thời gian
nhận về mình muôn triệu tiếng nói
có tiếng nào hàm oan?

làm búp bê trong tủ kính
khác gì nhốt thanh xuân
người đàn bà chẳng cần toan tính
đi thật xa mới thoát kiếp giam cầm

và chị đã toả sáng
dưới bầu trời tự do
bầu trời cả tỉ người không vươn tới được
hèn đớn cúi đầu

có khi thấy ta như đứa trẻ nhiều tuổi
làm sao can trường đánh cược tình yêu
người đàn bà đi qua hai thế kỷ
một cuộc đời đẹp biết bao nhiêu!

10/11/2024

giọt máu vỡ

suối nguồn cạn
sông hồ trơ đáy
huyền thoại trốn vào đám mây
cơn mưa giải thiêng ý nghĩ
những que hương nghiêng ngả
tàn tro bay
đâu đó tiếng cười ré lên ma quái
bóng đêm nuốt chửng

cái chết giật mình sám hối
ăn năn mê lầm
sau thảng thốt ngủ quên
trên thanh gươm đổi màu
chấp chới câu thơ
rối bời nét tranh
mộng mị tiếng tơ
vọng binh xa hành

ngựa mỏi bước chiều
những linh hồn bơ vơ dọc đường
không cầu xin không oán than
lầm lũi đi
mải miết đi
giới hạn cầm chân giới hạn
như chẳng hẹn kỳ
mùa xuân lá khô phát ra từ giọt máu vỡ

24/12/2024

bão

cơn bão ném người đi
góc phố sài gòn
rừng cao su bình dương bình phước
bà rịa bình thuận đồng nai
ám ảnh những câu ca dao thương con mẹ khóc
xa quê đêm nằm úp mặt
tiếng súng tắt lâu rồi
những viên đạn vùi trong đất
những đổ vỡ hạnh phúc
những tình yêu sinh thành
những mái tóc lá xanh
những xót xa mây trắng
ngỡ tưởng yên lành

cơn bão ném người về
nụ cười đắng ngắt
bàn tay mở ra ấm áp
bàn tay dắt tuổi thơ còn trong ký ức
hương khói hồi niệm dằn lòng
một chiều mùa hạ mây trắng trời trong
cánh diều vừa mới bay lên
sau lưng đạn bay lửa cháy
người thiếu nữ theo chồng
một thăm thẳm một xa xôi im lặng
trăm năm rồi đấy
nhoi nhói tim ơi

cơn bão ném tôi về tôi
kỷ niệm tan tác.

7/10/2021

điều ước

ước được làm con trẻ
ngây thơ và hồn nhiên
như giấy thẳng đường kẻ
chưa chữ nào viết lên

ước được làm phận cỏ
xanh rờn giấc chiêm bao
mặc mưa vùi gió dập
vẫn sống đời thanh tao

ước được làm chim hót
reo vui suốt bốn mùa
biết đâu phút đường đột
bay lạc vào cung vua

ước được làm hạt cát
lọc hết nỗi tai ương
cấy tin yêu mộc mạc
lên mơ vọng lẽ thường

ước được làm tất thảy
ta còn gì là ta
lòng tham thật vô đáy
dễ thành loài quỷ ma

thôi xin một điều ước
chẳng ước gì ngoài em
tâm hồn làm gương lược
gỡ rối những ưu phiền

7/5/2025

đối ảnh

niềm vui như gió thoảng qua mỗi ngày
đổi ảnh đêm
con chữ ngơ ngác nỗi riêng
không thể nào chợp mắt

hai phía cùng bày ra sự thật
bên phụng mạng bên nhạo báng
ôi cái nhân vị sai đúng
khi anh không biết anh

những phát ngôn rỗng
đấy là sự nghèo nàn lên tiếng
con mắt xanh nhận ra son phấn
sáng tối lập loè

thương nẻo trời bật dậy bến mê
thổ âm reo hò động cỡn
thị thành giấc mơ hồi hướng
gót ngọc đi hoang

11/11/2024

nói với ngày sau

Một ngọn gió. Xoay trăm chiều. Chóng mặt
Ta như cây vật vã vô hồi
Mưa lá rụng ào ào xanh sắc
Tình cỏ hoa. Trong héo ngoài tươi

Đêm sa nhân. Trăng giam mình cõi vắng
Mộng hoàng hoa rót mật vào mùa
Ngồi đếm tuổi. Nhẹ hếu tay trắng
Vỗ thời gian nghe âm vọng miền xưa

Chút hồng ân bọt bèo quá vãng
Ngu ngơ nhìn trắng nõn mây bay
Thương mến ạ gieo thêm chi hạn hán
Cho lòng này hoang hoải cỏ may

11/8/2025

những hạt cát tự sáng

những hạt cát mang linh hồn người
bị bán đi
nước mắt nhuộm đỏ
cuộc đời sinh tử
cát như mẹ như em
nghìn xưa nghìn sau che chở
hà cớ chi nhận về nỗi đau?!

những hạt cát gánh thiên tai địch họa
thời gian vết thương chưa lành
chưa kịp đúc tượng đài bia đá
chưa ai hiểu thâm cung bí sử
chưa hình dung về một thiên đường mặt đất
đã đành đoạn chia ly

những hạt cát biết xoá dấu chân che mắt giặc
hai cuộc kháng chiến trường kỳ
tình yêu lớn lao và thầm lặng
thanh tẩy bụi trần mà tự sáng
chẳng cậy nắng mưa phong thánh
yêu sự trong veo

những hạt cát nuôi tôi lớn lên
học dăm ba chữ chèo chống giữa đời
thấm cái nóng lạnh nhân gian ăn ở
cái đoạn trường nhịp gấp hơi thở
lăn lóc không chốn nương thân
nước mắt chảy ngược

những hạt cát không cần gương lược
vẫn mượt mà như mái tóc em
vẫn nhẹ nhàng mang tiếng nói dịu êm
mang giọng sấm của cha mang thiết tha lời mẹ
những hạt cát đi qua dâu bể
điềm nhiên như không

18/5/2025

thảo điền ngày tôi đến

lặng lẽ đến không ngờ
giữa ồn ào náo nhiệt
thảo điền trong lồng ngực đập nhịp nỗi đời dễ gì biết
nhưng tình yêu rẽ lối nên thơ

tôi hình dung trẻ -già ngược chiều nhau
tâm cảm đổi chỗ
bên này học cắm hoa bên kia tập cầm cọ
rong chơi trên nhiệm ý sắc màu

chợt nhớ quên phút giây phố thị cuốn theo xao xác
ngày tầm xuân mà mắt lạc phương nào
chân đưa chốn vỗ đau khuê các
lụa là đem giam cả thanh cao

lặng lẽ không ngờ tới
tôi về tôi về năm tháng nuông mình
xin bỏ lại nỗi buồn sương khói
dưới vòm xanh nghe lá hát tự tình

29/7/2025

nợ

Ta nhặt bóng mình trên vách
Buồn rơi từ độ xuân thì
Sông xa âm âm ngọn gió
Vật vờ mấy đám cỏ thi

Làm cái ăng ten thu phát
Ngõ hồn thuở rỗng giấc mơ
Xẩm xoan đẳng lòng câu hát
Nghe từ muôn nỗi xác xơ

Đời ta nắng mưa lỡ dở
Chưa chi tóc đã điểm sương
Gánh thơ như gánh cục nợ
Bao giờ trả hết mười phương?

23/10/2024

những vụn rời

1
Em xưa: Ôm mộng thiên đường
Ta xưa: Cuốc đất. Khai mương. Be bờ
2
Em xa. Biển rộng. Sông dài
Ta như cơn gió rong. Ngoài hiên đêm
3
Em buồn . Đồi núi buồn theo
Em vui: Trăng tỏ. Suối reo. Bóng đầy
4
Em xuân. Gió lộng. Trăng tà
Khuya nồng. Vói nõn. Bước qua lời nguyền

9/11/2024

dốc tình

những ngôi sao không còn sáng nữa
nó tắt trong mắt xanh người đời
những dòng sông không còn chảy nữa
nó đã chết trong tiếng reo cười

ngọn lửa thiêng không còn cháy nữa
từ hôm em bỏ mộ lấy chồng
lời hứa ấy không còn nhớ nữa
nghìn giấc mơ trở về tay không

thì vẫn biết vẫn tin như thế
may bên đời huệ nhãn còn tinh
thơ một thuở hương chong nghi lễ
đọc lại mình bỗng thấy thất kinh!

4/7/2021

gió vẫn vi vu mây vẫn bồng bềnh

Anh thề bỏ anh
Thơ lại lẳng nhẳng bám theo như chú tiểu đồng tốt bụng

Anh chán yêu anh
Con trăng dẫn vào giấc mơ soi bóng

Anh ghét cả anh
Chẳng thèm dỗ con mắt bấy lâu chờ sáng

Anh lãng quên anh
Gió vẫn vi vu mây vẫn bồng bềnh

những giấc mơ đồng hành

đêm mơ anh theo con tàu rúc vào hầm đèo Hải Vân
cái hầm chi mà thăm thẳm
mà hun hút
bóng tối phủ dày

đôi mắt em như hai viên bi giấu vào ký ức
thỉnh thoảng hình dung
tơ trời báo hạn
lãng đãng bay giữa mịt mùng

nỗi buồn mọc rễ
trên phiến hao gầy sũng nước
bạc tuổi chân mây
ngồi cắn những hạt dẻ cổ tích

những giấc mơ trốn gặp
chẳng lẽ trắng tay
anh không tin xa xôi không tới được
khi trái tim nghiêng nhịp đập phía này

12/2/2025

phượng

những bông phượng đậu xuống tà áo trắng
phập phồng hơi thở
bên ngọn lửa không màu rực đỏ
thanh âm cháy lên

những cố gắng vượt thoát khó cưỡng
đành một mong chờ
buổi chiều không thôi náo động
sương khói mơ màng như tơ

khổ lụy làm sao vướng bóng ngày xưa
ngậm ngùi tóc đắng
soi vào mắt mưa
ta hóa một trời thấm đẫm

8/11/2024

tôi xa tôi một thuở

Mai tôi xa
sông Hàn có làm con sóng tiễn
Cửa Đại có giong cột buồm đưa
giận gì nhau xin đừng lỗi lời nguyền

Lời nguyền hoá trăng sao mà lấp lánh
chín mươi chín bông hoa hẹn hò mà cùng nở
đức tin như cỏ
không cần quỳ lạy không cần cầu xin

Mai tôi xa
mắt gió loang sương chân mày trầm ngãi
người có thật thà
không cần trút lời khôn lẽ dại

Tôi biết sông dễ gì ngừng chảy
biển khó hẹp tay người*
nồng nàn như lửa ấy
nỗi - buồn - tàn - tro rơi

21/4/2025

---

* *"biển hẹp tay người " (trịnh công sơn)*

xuân tình

mùa xuân nào cũng xuân đầu tiên
cuộc tình nào cũng tình đầu tiên
ta đếm tuổi làm chi thêm mệt
thêm nản lòng cái nỗi niềm riêng

buổi sáng nào mà không giống nhau
dù mưa dù nắng ra làm sao
có tiếng nhà bên như chim hót
lanh lảnh trong ta ngỡ ai chào

thế là xuân ngập ngừng trước cửa
thế là ta mộng ước phiêu huyền
thơ ơi muộn quá đừng lần lữa
đừng chờ phổ độ của ơn trên

20/12/2024

tự hào

Nắng tự hào đốt cháy thảo nguyên
Mưa tự hào ngập đồng ngập bãi
Hắn tự hào đời hắn quá lãi
Niềm tin chưa đánh mất bao giờ

Đêm tự hào đêm giỏi giấu mặt
Ngày tự hào ngày biết phấn son
Em tự hào thanh xuân giá đắt
Chưa lúc nào biết đến héo hon

Ôi tự hào sấm vang dậy đất
Bước thênh thang gió cuốn mây bay
Nỗi đời riêng mặc người tất bật
Chỉ mình ta rước một cơn say

26/4/2025

nhắn những đứa con vô tư

Trên núm vú thời gian
mẹ thiên nhiên nhân hậu
mở vòng tay ôm bầu trời
bằng sự che chở cưu mang bao dung độ lượng
thầm lặng theo ta đến tận cuộc đời

Người ru bằng tiếng gió tiếng sóng biển xa
tiếng rừng thu trút lá
tiếng thở dài năm đại hạn
tiếng thảng thốt buổi lũ nguồn

Người rì rào phơi nong vàng lên mắt
những âu thuyền cá quẫy giát bạc con trăng
bầy ong mật rót vào tai thẽ thọt
vắng lũy tre vắng cả trai làng

Trên núm vú thời gian
mẹ vắt kiệt cho đàn con khôn lớn
ôi những đứa con vô tư vô tình
như thiên thần từ trên trời rơi xuống

13/2/2025

không đề ngày nổi gió

Nắng cháy. Cầm ngày ào ạt gió
Em về. Cây cũng ngả nghiêng theo
Chân mây mắt thẳm in ráng đỏ
Xá - lợi - tình - yêu lăn cuối đèo

mơ (1)

những ngọn sóng dắt anh vào giấc mơ biển cả
buồm gió căng thế kia làm say đến ngất ngư
con mắt biển trong mắt em xốn xang kỳ lạ
thương an tiêm xưa trời đất lại nhân từ

02/6/2025

sông mã

Chảy về xuôi
như vó ngựa tung bờm phi nước đại
sông mã ơi
bây giờ trong tôi không còn xa ngái

Sông như đời người
khi dềnh dàng mải miết
lúc hối hả tìm nhau
nắng mưa dội xuống mái đầu
sương pha ngọn tóc
áo trấn thủ năm xưa ai còn ai mất
ai nhớ thương ai khổ lụy một dòng

Tôi qua sông mã
còn nghe câu hò dô tả dô ta
nghe ngọt lừ môi thơm quả ngọt
nghe trăm năm ngàn năm đường về hạnh phúc
gió lạnh thấm vào đâu
hồn thanh xuân chung chiêng lời hát
sông mã nối miền thịt da

Đất nước có bao nhiêu dòng sông
tôi yêu khoảnh khắc tự tình sông mã
yêu con mắt vời vợi thật lạ
cứ như trăng như gió như hoa
như gì nữa chắc tôi không biết được
sông mã đó
đêm nằm thao thức
cơ chi tôi được sống đến hai lần.

17/12/2024

độc thoại

Ta như con chim không cất nổi một đường bay
thương hạt thóc vàng thấm mồ hôi thợ cày thợ cấy
thương ngọn cỏ hết bão dập mưa vùi đến nắng thiêu lửa cháy
buồn vui sấp ngửa đếm cạn lóng tay

Ta như chiếc lá chưa kịp xanh đã thót tim sâu đo sâu cuốn
rừng quạnh hiu không bóng yêu thương
con suối sinh ra nguồn cơn cái rốn
mẹ thiên nhiên ôm ngực khát mù sương

Ta như hạt cát mê lầm ngọn sóng ngày đêm cửa bể
bất chợt dịu dàng bất chợt cuồng điên
đến khó hiểu trong từng giọt lệ
soi vào đâu cũng thấy nỗi niềm

Ta như…ta khước từ một kiếp
tìm an nhiên không dễ chút nào
não hoang mang và trái tim mỏi mệt
đãi bụi trần may nhặt chút thanh tao

18/4/2025

nha trang ngày về

chẳng có gì buồn hơn chẳng có gì vui hơn
quá nửa đời ngả nghiêng tóc bạc
giấc mơ phai rộn ràng cũng khác
biển lặng như không biết giận hờn

ừ thì nha trang một ngày và muôn thuở
em thanh xuân bất chấp thời gian
ta thơ ngây cầm lên dang dở
mộng giang hà lấp mấy nguy nan

ừ thì trầm hương hoá tháp đài thơm nức
bao mê man dấu ái quay về
con mắt biển thu nắng vàng rạo rực
nón bài thơ chao bên nớ bên tê

tôi với nha trang men theo mùa hạ
áp tai nghe ngọn gió vô chừng
ôi ngọn gió đưa hương hối hả
chiều mong chờ có đến được người dưng?!

01/8/2025

bảo chứng còn lại

anh ra vườn
trồng một cái cây
tự dưng xây xẩm mặt mày
vô nằm gác tay lên trán
lại nghĩ mông lung
ta có yêu ta không
khi ngày ngắn đêm dài
những câu thơ thúc thủ
những câu thơ mệt nhoài dìu nhau qua cơn lũ
"chuông nguyện hồn ai"

mảnh vườn ngữ ngôn thở dài
mây kéo tới
dìm ánh sáng vào nỗi buồn
dìm hứng khởi vừa mọc cánh
đông lạc mùa
tóc trắng lau thưa

mảnh vườn cho anh những gì làm sao nhớ hết
chỉ biết tri ân
phúc lành nẩy mầm cây hòa kết
bảo chứng một từ tâm.

17/10/2022

vỡ

đập vỡ lô cốt vây hãm
chữ như thép gai nhằng nhịt
bãi mìn nhãn tự
hoen rỉ và tàn lụi

đến khi nào thoát khỏi đám bùng nhùng ấy
thảnh thơi ngắm hoa hồng
hít thật sâu mát lành giơ cao tay vẫy
anh bước vào mênh mông

mưa niềm vui rồ dại
mịt mù nhớ
co ro gối buồn lên cỏ
cao nguyên mơ giấc ngựa vằn

dẫm nửa này bó thân
nửa kia bơ thờ nào thấy
may nhờ gầy hòn than cháy
đời còn nhen chút ái ân

16/9/2025

bão trà my*

Ta không nghĩ em làm cơn bão
Đem nỗi buồn gieo rắc nhân gian
Càng không tin lắm kẻ khờ khạo
Bị bùa mê thuốc lú hồng nhan

Đời suy tôn biểu tượng may mắn**
Trà My sao lại tự phản mình
Mặc ngoài kia gây thù chuốc oán
Những phận người tan nát vực tim

Em kiêu hãnh nghìn xưa trong mắt
Đấng quân vương, lính thú, anh hề
Lửa quyền uy bỗng dưng phụt tắt
Trỗi nhạc lòng sang điệu xàng xê

Sự hoàn hảo ai không ái mộ
Ta đón em như đón dịu dàng
Miền Trung đấy chưa nguôi đau khổ
Chưa ngày nào được chút bình an

24/10/2024

** TRÀ MY, tên cơn bão do Việt Nam đề xuất được công nhận*

*** Trà My được người đời suy tôn là biểu tượng của sự may mắn*

độc cước

Thời gian lặng lẽ qua ngày
anh như trôi không cưỡng được
lại bắt đầu đếm từng giây
ám ảnh cái bóng độc cước

Cuộc đua đời người gấp gấp
như sóng xô vào bình yên
một chân chỉ còn bước chậm
gieo giữa giấc mơ cơn thèm

Chưa hết con đường lựa chọn
nhưng anh thực sự kiên cường
bước ngắn ngẫm ra từ tốn
sải dài vượt thoát tai ương

Đồng đội bên tây Trường Sơn
máu thấm lên trang nhật ký
chiếc khăn ủ một mùi hương
mà đi qua hai thế kỷ

Chân chết làm đau chân sống
mùa mưa khắc khoải đường về
một đời chưa thôi ba động
lời ru va vào bến mê

04/11/2024

những lời hứa mọc gai

những lời hứa mọc gai
năm cùng tháng tận
cái nhìn mang đường bay hình viên đạn
thôi còn háo hức qua đèo

thành phố cát vàng nóng rộp bàn chân
lấp đầy ngọn gió
chưa kịp xanh đã úa màu cỏ
buổi giao thời khắc bóng tuổi thơ tôi

rứa mà trong mơ chợt lòng thảng thốt
tưởng nghìn xưa đỗ xuống nghìn sau
cuối chân mây mới hay mình đường đột
đang rạng ngời tin hụt hẫng mày chau

những lời hứa mọc gai
như cọc nhọn găm vào nỗi nhớ
thành phố vắng nụ cười câu thơ thành dang dở
dòng sông buồn mưa nhắc mãi tên ai

01/11/2024

xin làm một kiếp

những mong đợi chết trên lá khô
ngón tay trơ niềm đau vụng dại
người ra đi xác xơ ở lại
nghiêng ngả bóng chiều vi lô

Có gì mà vui mắc chi mà buồn
ngày chóng qua rồi đêm nhanh tới
bên gieo thiện lành bên gặt sám hối
bọt bèo trôi trên nỗi hàn ôn

Biết khi mô thôi hồn rao bán
giữa chợ đời hất hủi lại qua
xin một kiếp nhận làm khổ nạn
cho ngày sau đất ôm thật thà

03/01/2024

sáng tạo

Không thể đi xa hơn
sự thoát mù chỉ nâng bổng những bước khởi đầu
và đích đến sẽ khó như lên thiên đường
khi anh "tự ăn thịt" mình

Nhà văn ư? Đâu chỉ nhà văn
cỏ cây muông thú vẫn âm thầm sáng tạo
cái kết buồn cho những ai đi dạo
nhầm lẫn với cuộc chơi bông phèng

Tôi không tin gieo cẩu thả gặt vàng tâm
gieo sân hận gặt mơ mộng
tay trắng tay lấy gì hào phóng
chữ như hạt lúa mất mùa

Chừng này tuổi đầu mong chi "đi bão"
về thôi tôi ơi
viết (là cách) để chống teo não
để cầm chân còn trong cuộc đời

10/01/2025

nhân gian đầy ra sao ta cô quạnh

Đến nơi này thơ trốn mất tiêu
Em xa thương nhớ mấy con đèo
Sông tình nước bạc ngày mưa lũ
Cao xanh nào ước thả hồn neo

Phòng lạnh nghe chừng đêm cô độc
Hào hoa trăng gió ngỡ lưu đày
Ôi chao ai giấu hương hoa mộc
Chợp mắt mong vời dáng mây bay

Cơ chi ảo mộng thôi chòng ghẹo
Tội đấng mày râu vuốt thật thà
Ngọn núi thành tên tròn xoay méo
Lửa tâm sau trước có phôi pha?

16/6/2025

khách lữ cùng cơn mê tự

những câu thơ dọc đường tôi nhặt
không phải người đánh rơi
nào lá vàng lá xanh lá đỏ
mẹ thiên nhiên ký lên đó rồi

tôi làm sao quên ơn mưa móc
từ núi thẳm rừng sâu
từ hạt lúa củ khoai từ mồ hôi đổ xuống
từ nỗi đời tục ngữ ca dao

tôi làm sao hát bên vực buồn sông lở
con cá thương nhau không muốn hóa rồng
con chim quyên sinh ly ngày đêm nức nở
máu vẫn đỏ cỏ vẫn xanh ngút ngát mênh mông

đừng bắt tôi tụng ca cơn bão rớt
vừa lăn trên cơn đau xé bầu trời
rằng tình yêu nẩy mầm từ đổ nát
đời vô thường cứ trao nhận cuộc chơi

những câu thơ dọc đường tôi nhặt
còn em thì lướt qua
kẻ ngoái lại đằng sau người nhìn ra phía trước
phương nào tình cũng đầy thiết tha

29/12/2024

ngoài ta từ độ

ném tất thảy ra ngoài trí nhớ
chỉ còn lại mình
nhẹ nhàng nhịp thở
rỗi hơi đâu mà mãi kiếm tìm

quảy gánh nhân gian mỏi mệt
thì xin trả lại cho dời
hồn tham ái thấy gì cũng tiếc
dù nơi này đâu khác cuộc chơi

thế giới riêng lắm điều khó nói
hoặc nói ra nào có thêm vui
giấc mơ tình đêm xưa bắt tội
nhói tâm can khổ lụy ngậm ngùi

ném tất thảy ra ngoài mưa nắng
cho gió cuốn đi
trăm điều ước
ước điều may mắn
chim xanh ơi nhả hạt nhu mì

10/5/2025

dặn

Mưa dừng. Nắng ửng. Ngày thôi gió
Đã trót lỡ mùa. Đành dở dang
Hương xưa tóc rối. Bơ phờ cỏ
Lạnh lùng. Sâu hút tiếng cười khan

Chán cái xuân thì treo đầu núi
Thương nhớ trôi về cuối ngõ làng
Ước hẹn mà chi giăng mắc lỗi
Dặn lòng đừng nuối nữa vỡ tan

12/01/2025

chỉ giấc mơ thôi

dễ gì làm được hạt cát
một đời thanh sạch tinh khôi

dễ gì trời kia xanh thắm
nghìn năm mây nhẹ nhàng trôi

dễ gì đời trọn đá vàng
giấy trắng mực đen gác bút

dễ gì hóa thân du mục
vu vơ hát với cỏ hoang

dễ gì cơn đau chia sớt
chỉ giấc mơ trên thiên đàng!

26/12/2021

hình dung giờ d

Trên chuyến tàu hoàng hôn về xứ lạ
Còn nhớ chi nắng sớm với mưa chiều
Cỏ vẫn xanh. Và con tim hối hả
Những buồn vui lên xuống thủy triều

Thế giới bên kia có vui không nhỉ
Gánh sân si có trả lại đời
Anh bên em bên bao nhiêu thủ thỉ
Có kể ra hết cuộc rong chơi

Ấy là anh vu vơ nghĩ thế
Chứ thật ra em đâu cần nghe
Ta cởi trói ta thoát vòng nghi lễ
Thoát trăm năm thuốc lú bùa mê

Rồi đất đai nhận cho tất cả
Thời gian tiễn đưa vào lãng quên
Chẳng cần đến yên mồ đẹp mả
Anh thì muốn xóa luôn tuổi tên

25/11/2024

miên cảm

Anh cầm nỗi nhớ trên tay
Đi qua tháng ngày hoang hoải
Tội tình thanh xuân vụng dại
Gót mòn theo gió mây bay

Mai xưa lòng vòng như thể
Mơ chi ngõ vắng tỏ bày
Lỗi mùa trăng sao thật tệ
Lạc hồn thuở ấy ai hay

Nghĩ mình việc lớn cân tất
Sá gì mấy chuyện đời thường
Làm trai đội trời đạp đất
Phi mã nào biết buông cương

Khổ nỗi nói là nói vậy
Mù sa cuối bể đầu non
Duyên thể gửi vào tin cậy
Nắng mưa nhạt miền phấn son

Về thôi mang câu thơ cũ
Đốt xông hương khói bướm ong
Mắt cay dốc tình mê dụ
Mệnh vận chất đầy long đong

27/4/2025

yêu

Đêm qua em nói những gì
Đầu câu ở lại. Cuối đi mất rồi
Tại em hay là tại tôi
Ngọt ngào chẳng muốn. Nhận lời chát cay

Cau già chắc hột nào hay
Trầu vàng dễ có phút này phong vương*
Ta như giữa rừng mù sương
Thoát ra. Chân đã lỡ đường sang thu

Trăng tan. Linh giác mịt mù
Ngõ quên. Hoa rụng. Trầm u uẩn tình
Kể từ ngày đó phiêu linh
Ta miền - biên - viễn. Em hình - hài - quan

Nắng mưa trôi phía muộn màng
Lỡ mùa còn chút díu dan tơ trời
Yêu vì mộng cũ. Em ơi
Mai sau dù có tơi bời cũng cam

03/10/2024

---

* *vương, với nghĩa "con ong chúa"(từ điển Hán Nôm)*

lỗi một lời nguyền

Đếm ngày dấn bước theo chồng
Mưa chan nước mắt bão dông theo về
Cầm lòng nuốt đắng giấc mê
Buồn vui vạn thuở câu thề khứ lai

Thuyền khua con sóng dặm dài
Nguồn cơn chín chữ chia hai dùng dằng
Áo sương đẫm mấy con trăng
Ngò gai xát muối tình băng giá tình

Thưa rằng duyên phận u minh
Ngược xuôi ai biết ai tìm được ai
Cũng đành nắng sớm mưa mai
Trăm năm rót tiếng thở dài vào đêm

Đếm ngày tắt ngọn lửa thiêng
Sông xanh đối bóng mây biền biệt…trôi

9/4/2025

ngày của hoa hồng

Bên rực rỡ ấy
thắp ngọn nến hồng
nhắc câu chân ái
thuở cùng qua sông

Cát lụy dấu chân
sóng mải mê tìm
xa xôi chi lắm
mà nhạt yêu tin

một con đèo nhỏ
lùi vào chiêm bao
lối về đã ngắn
không còn nghiêng chao

Phải nơi đáng sống
cuốn tình trăm nơi
khác chi mơ mộng
dễ tan bên trời

Làng hoa còn đó
hương thơm còn đây
thương cái đám cỏ
nhớ ai dấu giày

Mắc chi ngần ngại
trăm năm cạn ngày
đi đi lại lại
dặm dài trên tay

8/01/2025

tôi phản đối tôi

Tôi phản đối tôi không nói sự thật
rằng đám mây bật khóc ngoài sông
rằng nỗi buồn cơ hàn giao bách
rằng tình yêu có cũng như không

Tôi phản đối tôi yếu lòng trước bão
nhìn nhân gian điên đảo chùng chân
nhìn đạo tặc mặt mày lơ láo
nhìn tóc em rối trí loạn tâm

Tôi phản đối tôi sống đời khờ khạo
tin trăm nơi không tin nỗi chính mình
thản nhiên xem lũ người giá áo
cứ như ong như bướm như chim

Tôi phản đối tôi yêu đời thái quá
thân sơ chi cũng tay bắt mặt mừng
rồi một ngày nong tình phơi gian trá
nghe tàn phai thấm lạnh sau lưng

Tôi phản đối tôi già còn mất nết
mộng thanh xuân dan díu thơ ca
tiếc chi nữa mà lo sợ chết
thót đêm mưa nguyệt lặn trăng tà.

11/4/2025

ký họa một thời khắc

người ngồi đó
phía sau là cánh rừng
tiếng hát hòa điệu tiếng chim
sơn nữ ơi
nhớ gì mà đạn bay lửa cháy
nhớ gì mà chiều hoang lá đổ
dấu chân ngọn gió
cuối đất cùng trời

người ngồi đó
bóng hút vào đêm
nhớ thương soi từng giọt sáng
từ hai hố mắt
từ cơn đau khó nói ra sự thật
ước canh tàn
thả hồn theo cánh vạc
mịt mù dừng sau lưng

người ngồi đó
một đóm ăn năn
thanh xuân như mây vần như gió nổi
áo trắng mực xanh
mộng vỡ kinh thành
sông trôi đò lạc
chiếc cầu bơ vơ âm dương cách biệt
mây trắng bên trời vẫn bay

23/10/2024

mạn cảm

anh vừa xóa một dòng tin
vô thưởng vô phạt vô minh vô cùng
tự nhiên chợt thấy bao dung
mọc trăm gai nhọn bung xung ác tà

một mình muôn cuộc đi xa
thiện tâm cũng lắm quỷ ma cũng nhiều
khi vui lòng bỗng hóa diều
khi không nắng sáng thành chiều mù sương

mệt nhoài với lẽ nhu cương
có lúc anh phải đem nhường nhịn anh
biết là "bất đáo trường thành"
nhưng vẫn còn đó mộng lành trên tay

anh vừa xóa một dấu hài
một tương tư cũ một mai hậu buồn
mây trắng cúi xuống hoàng hôn
tuổi trời rụng phía hàn ôn võ vàng

02/5/2025

tình vô phương

một mớ chữ héo rũ
người bỏ lại dốc tình
nghiêng sầu mây gương lược
và cơn đau vô hình

sông hồ bốc mùi nhớ
tơ giăng cuối ngõ thương
mắt chớp từ vạn thuở
đời lại đầy khói sương

em như chân trời cũ
ta xót xa tâm bào
đưa nhau vào cõi mộng
giật thót mình hư hao

thì ôm trăng mà ngủ
với mặc khách tao nhân
lụa là thôi xin đủ
tiếc giấc vàng thanh tân

30/12/2024

mưa xối buồn

đã thấm chi mùa mưa dai dẳng
mưa như cơn đau mãn tính những năm đói kém
đêm trở mình nghiêng phía nào cũng lạnh
buồn thương dâng lên xót xa

đêm nay mưa
thật ấm áp mà không sao ngủ được
ta già rồi chăng? ta trẻ quá chăng?
nửa thèm nỗi yêu nửa đòi từ khước
cứ như mưa gieo tội vạ lằng nhằng

đã thấm chi thu tàn trong mắt biếc
vài chậu hoa dăm khóm lá xông hương
trăm niềm vui đi qua trăm bữa tiệc
mưa vui nào không thành khói sương?

đêm nay mưa
người ta chọn bình yên còn anh quay về dông bão
tìm trong nát tan
tạ tình bằng một cơn say thơ lảo đảo

5/11/2024

yêu như thể phục sinh nỗi chết

giọt hồng cầu bá vai nhau đi tìm nguồn cơn
rằng triệu năm trước ở đâu trên trái đất
da màu gì và bài ca nào thường hát
những khi vui hay những lúc buồn

lạ sao má em thì đỏ tai anh lại tía
cứ như mưa như nắng chập chờn
như lũ tình ném ra cửa bể
may cuộc đời còn cho chút ơn

đủ vành càn khôn mới nhận ra trái tim
nỗi hân hoan rộn ràng nhịp đập
ôi tình yêu có cần chi đài tháp
có cần chi đến cuộc trường chinh

giọt hồng cầu mơ xuân tươi lộc biếc
cùng trăng sao cất tiếng "duyên thề"*
yêu như thể phục sinh nỗi chết
thôi ngày dài chôn lấp đam mê

6/01/2025

---

* *tên một bài hát*

chân trời côi cút

Bắt đầu đường bay mới
không tiếng khóc không nụ cười
không nắng cháy không rét mướt
không rào cản những chân trời

Bên kia cơn mưa từ bi
ầm ào biển khát
một trái tim trùm lên triệu trái tim
nhỏ bé và ích kỷ

Ý nghĩ xuống đường nhảy múa
bừng thức chiêm bao
cội cây bão vừa bật gốc
nghiêng ngả tâm bào

Cuộc khẩu chiến không có hồi kết
yêu thương cạn ngày
núi non đất lở
vẽ chi lối mờ cơn say

Khoác nắng vào huyên náo
gió lột mất rồi
thời gian đánh tráo
nghe chiều dẫm lên mồ côi

20/01/2025

mê tự

những mê tự lót ổ
còn ấm lá khô
chiều hoang dát lên bầu trời sắc nhớ
sương khói lụa là nhấp nhô

những mê tự hao khuyết
không nói năng
không mở đầu không hồi kết
hỏi còn ai nhớ chăng?

những mê tự đâu cần mã hoá
nông sâu hợp dòng
chẳng thể nhìn thời gian phi mã
ta ghì nhịp gõ chờ mong

12/11/2024

kiếp người thăm thẳm

Nhận ân sủng của đời bỏ quên mình đang sống
Tụng thương đau thay vạn kiếp nguyện cầu
Ngoài xa kia chuyện nhân gian ba động
Ta vỗ lòng an ủi một vài câu

Gió ngựa mang tuổi hồng đi mất hút
Khối u tình lăn lóc cuối chân mây
Thân bèo bọt trôi giữa dòng trong đục
Còn bao lâu mới thôi phận lưu đày?

4/12/2024

mưa nửa đêm

mưa như ngọn roi quất vào nỗi buồn
đau rát tận vùng ký ức
em đang tuổi líu lo chắc giờ này yên giấc
ta thức dõi mây đen chùng phía chân trời

từng áo trận ngược xuôi miền biên viễn
rét cắt da muỗi vắt tấn công
từng lội suối trèo đèo sốt rừng hiện biến
đêm bóng đè ú ớ giữa mênh mông

mẹ sinh ta đêm trùng trùng mưa bão
chân hải hồ vạn dặm cha đi
ta lớn lên chưa thôi khờ khạo
nhưng quyết không núp bóng nhu mì

có gì đâu đem lòng than thở
bão đạn mưa bom rền phía trời âu
ta yêu ta mà quên mình mắc nợ
duyên thề như nước chảy qua cầu

29/10/2024

mời

Mời sông một chén quỳnh tương
Mời trăng soi dẫn cuối đường tình yêu
Mời gió đưa hương sớm chiều
Mời đêm rào đón phút liêu xiêu lòng

Mời nắng mưa lại đợi mong
Mời thu sương nõn ngại đông úa vàng
Mời hoa ong bướm theo sang
Mời lũ châu chấu đồng làng lên kinh

Mời quỷ ma với thần linh
Mời cái bang về giữa đình ngồi chơi
Mời hiền ngoan chút lả lơi
Mời nhau cho biết rã rời trăm năm

26/11/2024

phận

Một đời khát vọng trời xanh
Hết làm lính lại làm anh giáo già
Mua vui cho ngày chóng qua
Bán buôn cửa chợ người xa xót nhìn

Thơ phú rót vào lặng im
Nhân gian yên giấc chỉ mình sầu miên
Khói hương chẳng bận giải thiêng
Thấy trong thiên hạ dại điên cũng nhiều

Đầu nguồn chưa dứt gieo neo
Cuối bể ôm phận bọt bèo mà thương
Phồn hoa le lói phố phường
Tâm bào vô mệnh văn chương đọa đày

Bão cuồng lại đi cầu may
Tình tan đôi mảnh còn day dưa tình
Xin em một chút phiêu linh
Ngõ quên chưa đóng vô minh hãy còn

20/11/2024

sóng nổi sông hàn

Suýt chút nữa anh đánh rơi anh cuối sông Hàn
mùa hè đỏ lửa năm ấy
nỗi buồn nằm im lìm trên trang giấy
xa xôi tiếng thở than

Em đỏ rực chân trời níu người ở lại
phiến đá lăn trầm trong anh
câu thơ cứ đi vòng thành ra xa ngái
yêu thương giấu vào đêm mượn cớ dỗ dành

Vạn pháp mơ hồ đường ngang lối tắt
gió xanh ngời líu ríu vạt trăng xưa
núi mây vờn bên tai đèo dìu dặt
nghe nao lòng hai tiếng dạ thưa

Trốn chiêm bao anh tầm xuân mắt biếc
lại tan trong trời xanh biển xanh
đời thế đấy khôn nguôi nuối tiếc
nghiêng phía nào cũng thấy mong manh

20/4/2025

thư trinh

Chiếc thư hóa vàng. Tàn bay rối gió
Tình ngã chiều. Mắt rỗng phía không em
Thu báo lỗi biết trăng có còn tỏ
Riêng tròn đầy tất cả vẫn y nguyên

khóc mình

Hồi nhỏ không biết khóc
Cha chẳng đánh roi nào
Chừ lại mau nước mắt
Khóc mình giữa chiêm bao

miền nhân gian hoang lạnh

Thời gian còn dài được bao
mà mai mà mốt mà chao chát buồn
rồi ra một đám đất chôn
dăm câu vô phạt ngõ hồn tiếc thương

ngày đi gió cuốn thiên đường
thi phú bèo bọt nõ nường lên ngôi
ao vua mộng thắm yếm sồi
sương tan đầu núi mù rời cuối sông

trăng trôi dạt phía mênh mông
vàng lụa đãi bóng gai chông bẫy tình
xin thôi lỡ bước thân chinh
ta về khâu lại nỗi mình tả tơi

quỳnh dao ôm lấy rã rời
gối lên lạnh toát tiếng cười vỡ đêm
còn gì đâu nữa hỡi em
suối nguồn thôi chảy qua miền nhân gian

3/5/2025

người đàn bà hát

Tuyền một màu đen
mái tóc
áo quần
đôi mắt
nước da
duy chỉ bàn tay trắng

Chị hằng đêm trên đường phố
hát như chưa từng được hát
cười như chưa từng được cười
nhưng lạ sao
giai điệu thật buồn
mênh mang
xa vắng

Tôi
kẻ qua đường
nhấp giọt cà phê
vị đắng thấm đầu lưỡi
ăn thua gì một đời chị
uống cạn nỗi đau
đem lời ca tiếng hát
tưới xuống tinh cầu

30/3/2025

tình cô độc

bình lặng quá đôi khi thành cô tẻ
ngày chưa đầy đêm đã cạn chiêm bao
ta thấy gió ngập ngừng e lệ
tóc mây đưa hồn vút ngọn ba đào

bình lặng quá nẻo về miền cố xứ
tình mê man khuất lấp giữa sa mù
thương đất lạ nhớ đất quen nghẹt thở
lỗi đá vàng đành để mất lời ru

bình lặng quá phút này đây sợ hãi
mắt thiên thanh hóa thạch tự bao giờ
ta như kẻ nghìn năm trở lại
nhìn đất trời cũng cùng một bơ vơ.

29/4/2021

khúc thương cầm

anh đốt những cây hương cắm lên nỗi buồn
ngày hoang dại tiễn cơn mê sầu xứ
gió phai mùa nắng như quạt lửa
ngõ hạnh biệt dấu người đi

thì cứ tin giết giấc mơ này khai sinh giấc mơ khác
thượng đế mang khuôn mặt ruộng đồng
phù sa lấm láp
bấm đốt còn nghe bão giông

thì cứ thả bùa yêu lên mi ngoan mắt ngọc
có làm sao cũng chẳng làm sao
thu quyến rũ hạ còn mời mọc
thương cầm gảy khúc ba đào

anh đốt những đêm xưa thấy ra đời tao loạn
thời gầy hao mỏi mòn
thanh xuân thoáng bàn tay vẫy
bé lại giấc mơ con

13/8/2025

chán mình

chán mình ta lại gặp mình
ao xuân lặng một bóng hình xa xôi

chán cơn mưa thuở bên trời
đường về thác lũ nụ cười bềnh bồng

chán nhìn mùa sáo qua sông
nghĩ đời đã cạn mơ mòng giấc trưa

chán con tim đập mau thưa
ta xin được đến ngày vừa lãng quên

29/7/2022

bông hồng đen

nghe bên Thổ* có bông hồng đen
anh ước đến thôi và chỉ ước
bỗng một ngày chợt nhìn thấy em
tưởng trong mơ hóa ra lại được

hỏi cơn gió ngập ngừng biết vậy
trái tim đâu cần phải truy nguyên
ánh mắt chiếu thịt da rực cháy
bao đam mê vụt hiện thiên đường

hỏi vầng trăng dịu dàng e thẹn
có chi mô so với xa xôi
ôi cuộc đời thật thà như đếm
xin cho em lặng lẽ bên trời

7/01/2025

---

* *bông hồng đen, gốc ở Thổ Nhĩ Kỳ*

bão (1)

Sinh cơn bão cùng ta thử thách
Nguyện cầu chi chuốc lấy yếu hèn
Tin tôi đi nghìn năm sử sách
Đấng cao xanh gục trước mũi tên

Hãy nhìn vào hai lần thế chiến
Những trái tim lửa đạn ngút trời
Cây thánh giá thẳng ngay trước ngực
Nghiêng phía nào cũng nước mắt rơi

Thì mắc chi suốt đời chạy bão
Chất âu lo thành núi ưu phiền
Thì mắc chi sợ em cuồng bạo
Ném tình yêu vào cuộc đảo điên

Sinh cơn bão từ em thế đấy
Cho ta thêm gia vị cuộc đời
Dịu dàng quá còn ai nhớ lấy
Đành lòng theo mắt bão rong chơi

24/10/2024

lại quên nhớ mình

Già đêm. Mộng cũ hẹn kỳ
Tay thơm ướm gió. Trà mi gieo mùa
Em nồng. Trăng vỡ. Chèo khua
Tình tan cuối bến. Bóng đưa bóng người

Khói sương ngõ hạnh tàn rơi
Vết son gót mỏng. Dấu trời dày mây
Vàng thưa lá đổ. Vai gầy
Nghe trong xao xác cỏ cây rũ buồn

Thương vay từ thuở hàn ôn
Thời gian trắng tóc hãy còn xanh tên
Đoạ đày nghiệp báo bút nghiên
Nghìn câu thao thức . Lại quên nhớ mình

11/11/2024

lạc gió

cơn gió chẳng chịu dừng
bảo anh bước nữa
đêm thở ra hương

những lao xao biến mất
thanh âm đổi màu
rộn rịp như cơn mưa khát

những chiếc lá lăn lóc
chẳng kịp nhớ nơi sinh ra
quên nhân gian còn tiếng khóc

cơn gió chẳng chịu dừng
chân chồn gối mỏi
đành lỗi với khói sương

13/11/2024

những chuyến xe thời gian

những chuyến xe mịt mù sương khói
suốt mùa chở một làn hương
chở ngọn tóc mượt mềm như suối
giấc mơ đón giấc mơ ở cuối con đường

bình yên quá dễ sinh nhàm chán
đời cần thêm dông bão quay cuồng
ta nhốt nhau quên đi thương án
mộng sâm cầm đâu dễ gì buông

nhắc trái tim thôi đừng phong kín nữa
ngày thanh xuân sắp vãn bóng chiều
hò hẹn mãi sầu dâng trước cửa
gió ngập ngừng bên bóng lẻ liêu xiêu

những chuyến xe còn trong tâm tưởng
còn gì đâu em nhỉ còn gì
tròn tuổi loạn thất thần vô hướng
vọng âm buồn xa vắng từ quy

30/10/2024

sự sinh nở

những bài thơ bước ra từ chiếc điện thoại
theo anh đêm ngày
trên dặm dài trong quán coffee hay nơi ngõ hẹp
có khi bật đèn ở cuối cơn say

đã thôi quanh quẩn những ngày đại dịch
đã thôi trầm ngâm những phút ưu phiền
đã thôi cô độc những khi mỏi mệt
đã thôi bận lòng những nỗi niềm riêng

như người tỉnh hiểu điều anh biểu đạt
năng lượng đủ đầy
sáng soi từng con chữ
mát lành chạm lên ngón tay

bắt đầu sự sinh nở
bão mưa ở lại sau lưng
chênh chao sông bồi núi lở
nguồn cơn đến từ người dưng

29/11/2024

buồn thương ngày cũ

ngoài hai mươi năm mưa nắng trên tay
làm người hát rong đường phố
hát những bài hát cũ
vỗ yên tháng ngày

rồi như sông khô hồ cạn
rồi như gió cuốn mây bay
thương ca gieo hoài đất trắng
trầm thăng ký ức đọa đày

ngoài hai mươi năm loanh quanh mỏi mệt
khói hương ngập tràn
khói hương ấm lạnh hòa kết
linh cầu gối lên hoang mang

dễ phát điên với gầy hao nước mắt
lỗi nhân gian ôm lấy phận mình
ném mơ mộng vào nơi bất trắc
một đời không thoát khỏi u linh

có lựa chọn được đâu mà giàu tưởng tượng
con chim xanh chết rũ bên trời
anh lạc mất anh
ngoái nhìn đã vãn cuộc chơi

12/5/2025

cái nhớ như một định mệnh

đến giờ này anh lại nhớ em
cái nhớ thật lạ
không thấy núi non biển cả
chỉ trăng sao nhấp nhánh gụi gần

mà trăng sao tựa hai con mắt
nhắm mở những chân trời
dắt anh đi như bay trên trái đất
tiếng kèn dồn vang khắp nơi

nhớ đêm xưa dâng đầy bóng tối
nhẹ nhàng hơn cả làn sương
môi ngọt da thơm quả bói
gậy khua như kẻ mù đường

nhớ ngọn đèn bắt làm tín hiệu
bổng trầm câu hát đẩy đưa
đom đóm nói điều kỳ diệu
cái chớp rẽ về nắng mưa

28/4/2025

ngoài kia

Ngoài kia, gió kèm cơn mưa tới. Người bán hàng hoa tết bên vệ đường co ro, gương mặt u trầm, mắt xa xăm như lặn vào trong như thất vọng hắt lên mây xám

Ngoài kia, chị lao công dọn rác dọn nỗi buồn tênh con đò gác mái trôi trên định mệnh. Câu thề giạt phía hư vô xô nghiêng tham ái khờ dại thênh thang

Ngoài kia, những chiếc xe kín cửa ấm áp lăn bánh vô ưu trên dầu dãi trên mơ mộng sinh thành trổ môi hồng má phấn

Ngoài kia, cụ già ngửa tay đứa bé bán dạo khẩn cầu một lộc phát một sẻ chia một cảm thông ơ hờ đãi đằng thừa thãi

Ngoài kia, cái tôi một mình cái ta đơn độc va vào đêm vào lo toan hạnh phúc vào cùng trời cuối đất vào đóm lửa từ phía em nhen.

28 chạp Giáp Thìn (27/01/2025)

MỤC LỤC

1. Xuân thơm ngát 5
2. Bức tượng vô hình 6
3. Rêu 8
4. Viết vội bên tượng đá 9
5. Tầm xuân 10
6. Thời gian rơi hy vọng vẫn xanh màu 11
7. Ru đêm 12
8. Bông cúc 13
9. Thoáng chốc Đồng Hới 14
10. Nói với con giờ tạm biệt 15
11. Tam Giang còn đó xưa sau 14
12. Vọng non cao 18
13. Xuân mới cho đàn ông cũ 19
14. Bắn 20
15. Ước 22
16. Đà Nẵng như giấc mơ lạ 23
17. Xin thưa em với quê nhà 24
18. Yêu đến khi nào 25

19. Thơ dắt ta đi 26
20. Chuyện tình 27
21. Đất mở yêu thương rộng dài 28
22. Dụ ngôn ngày mưa 29
23. Đối thoại với trời xanh 30
24. Giấc mơ 31
25. Linh thoại 32
26. Nghệ thuật mới 33
27. Đùa các cô bán hàng ở chợ 34
28. Nghịch lý 35
29. Hẹn giữa giấc mơ 36
30. Trưa nghe gió nhắc mình 37
31. Vẽ một mộng du 38
32. Ghi ở sân ga 39
33. Mơ 39
34. Khe à khe ơi 40
35. Hồn cỏ dại 42
36. Huyễn tượng 43
37. Nghe mục rã bừng lên hy vọng 44
38. Huế trong tôi như một thiên thần 45
39. Tri ân 46
40. Trần gian lắm nỗi 47
41. Hely Lamarr 48
42. Giọt máu vỡ 49
43. Bão 50

44. Điều ước 52
45. Đối ảnh 54
46. Nói với ngày sau 55
47. Những hạt cát tự sáng 56
48. Thảo Điền ngày tôi đến 58
49. Nợ 59
50. Những vụn rời 60
51. Dốc tình 61
52. Gió vẫn vi vu mây vẫn bồng bềnh 62
53. Những giấc mơ đồng hành 63
54. Phượng 64
55. Tôi xa tôi một thuở 65
56. Xuân tình 66
57. Tự hào 67
58. Nhắn những đứa con vô tư 68
59. Không đề ngày nổi gió 69
60. Mơ (1) 69
61. Sông Mã 70
62. Độc thoại 72
63. Nha Trang ngày về 73
64. Bảo chứng còn lại 74
65. Vỡ 75
66. Bão Trà My 76
67. Độc cước 77
68. Những lời hứa mọc gai 78

69. Xin làm một kiếp 79
70. Sáng tạo 80
71. Nhân gian đầy ra sao ta cô quạnh 81
72. Khách lữ cùng cơn mê tự 82
73. Ngoài ta từ độ 83
74. Dặn 84
75. Chỉ giấc mơ thôi 85
76. Hình dùng giờ D 86
77. Miên cảm 87
78. Yêu 88
79. Lỗi một lời nguyễn 89
80. Ngày của hoa hồng 90
81. Tôi phản đối tôi 92
82. Ký họa một thời khắc 93
83. Mạn cảm 94
84. Tình vô phương 95
85. Mưa xối buồn 96
86. Yêu như thể phục sinh nỗi chết 97
87. Chân trời côi cút 98
88. Mê tự 99
89. Kiếp người thăm thẳm 100
90. Mưa nửa đêm 101
91. Mời 102
92. Phận 103
93. Sóng nổi sông Hàn 104

94. Thư trinh 105
95. Khóc mình 105
96. Miền nhân gian hoang lạnh 106
97. Người đàn bà hát 107
98. Tình cô độc 108
99. Khúc thương cầm 109
100. Chán mình 110
101. Bông hồng đen 111
102. Bão (1) 112
103. Lại quên nhớ mình 113
104. Lạc gió 114
105. Những chuyến xe thời gian 115
106. Sự sinh nở 116
107. Buồn thương ngày cũ 117
108. Cái nhớ như một định mệnh 118
109. Ngoài kia 119

Linh thoại
Thơ **VÕ VĂN LUYẾN**

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN
65. Nguyễn Du – Hà Nội
Tel& Fax: 024.38222135
Email: nxbhoinhavan@yahoo.com.vn
http://nxbhoinhavan.com

Chi nhánh miền Nam
371/16 Hai Bà Trưng - Q3-TP.HCM
Tel& Fax: 028.38297915
Email: nxbhoinhavan.saigon@gmail.com

Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên
7- Trần Phú - Quận Sơn Trà - Thành phố Đà Nẵng
Tel: 02363.3849516
Email: nxbhnv.mientrungtaynguyen@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản
Giám đốc - Tổng biên tập
NGUYỄN THÚY HẰNG

Biên tập và sửa bản in: Nhà văn Hồ Sĩ Bình
Bìa:
Trình bày: Lê Hoàng Quý

In 200 cuốn khổ 14,5 x 20,5 tại Công ty TNHH Song Lam
47 Lê Thế Hiếu, Đông Hà, Quảng Trị
Số xác nhận ĐKXB:
Số QĐ xuất bản:
Mã ISBN (dạng số):
In xong và nộp lưu chiểu: